

Jak správně účtovat o slevách při nákupu potravin ve školní jídelně ve vazbě na finanční bilanci?

Jak se správně na jídelně vypořádat se slevami při nákupu potravin?

Pokud zúčtování slev provedeme v účetnictví a ne na skladové kartě, jak správně dostaneme tuto slevu do finanční bilance, abychom dodrželi zásadu, že strávník platí náklady na potraviny?

Jak se projeví poskytnutá sleva u školních jídelen v režimu plátce DPH?

Jakým způsobem na toto nahlíží česká legislativa?

Nejen těmito otázkami se budeme zabývat na následujících řádcích.

Slev může být celá řada např. za odebrané množství, za špatnou kvalitu, za pozdní dodání atd. Obecně lze říci, že **veškeré typy slev je třeba účtovat tím samým způsobem, jakým byla účtována položka, ke které se příslušná sleva vztahuje.**

To znamená, že:

- pokud sleva souvisí s účetní položkou, která již prošla skrze výkaz zisku a ztráty prostřednictvím konkrétních nákladů nebo výnosů, je třeba slevu vykázat jako snížení totožných nákladů nebo výnosů,
- pokud se sleva vztahuje k určitému aktivu, potom je třeba tuto slevu vykázat jako snížení hodnoty stejného aktiva (pozor, zde platí, že aktivum například zásoba potravin ještě nesmí být spotřebováno, jinak již totiž přešlo do nákladů).

V případech, kdy vzniká v účetním období nárok na slevu, a však na konci účetního období nedošlo k jejímu vyúčtování, je nutné slevu účtovat dohadně (např. u odběratele 388/501 resp. u dodavatele 602/389).

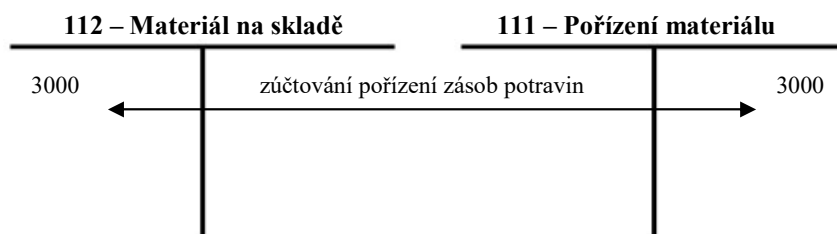
Na konci účetního období je třeba případně zaúčtovat dohadnou položku pasivní v případech, kdy odběrateli v daném účetním období vznikl nárok na slevu, nebo je velmi pravděpodobné, že vznikne.

Účtování slev z pohledu odběratele, kdy školní jídelna dostává slevu od svého dodavatele

Účtování slev u odběratele se bude lišit v návaznosti na určitá kritéria poskytnuté slevy. Odběratel si nejprve musí uvědomit, zda se poskytnutá sleva vztahuje na zásoby (aktiva) nebo na služby. Pokud se sleva vztahuje na zásoby (aktiva), musí si dále uvědomit, zda tyto zásoby (aktiva) již byly spotřebovány (b), nebo ještě spotřebovány nebyly (a).

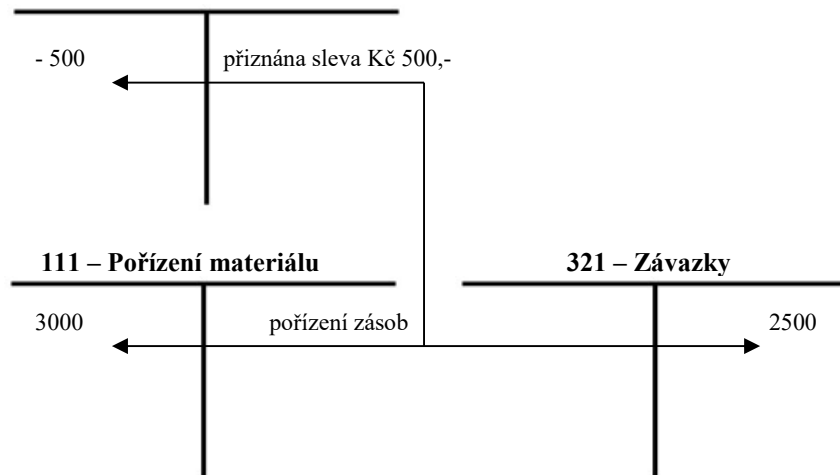
a) V případě, že sleva souvisí se zásobami (aktiva), které dosud nebyly spotřebovány, účtujeme tak, že snižujeme o příslušnou částku slevu to aktivum, na které bylo původně účtováno:

Příjemka:

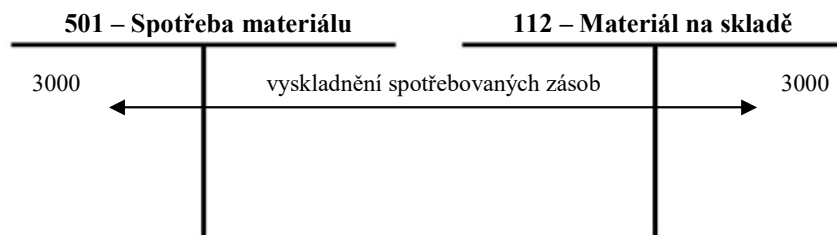
Faktura:

112 – Materiál na skladě

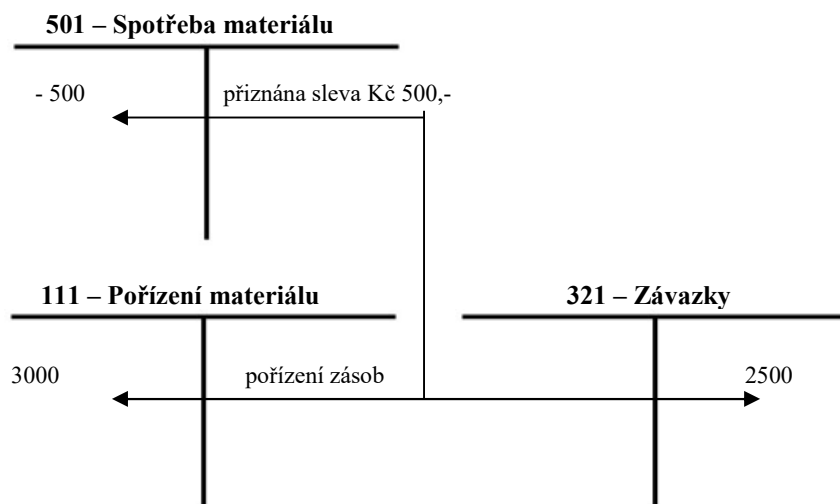

b) Pokud se sleva týká služeb nebo zásob (aktiva), které již byly zaúčtovány do nákladů, a současně tyto zásoby byly spotřebovány, potom je třeba slevu zaúčtovat tak, že se sníží totožný účet nákladů, na který byla účtována původní služba nebo zásoba:

Příjemka:

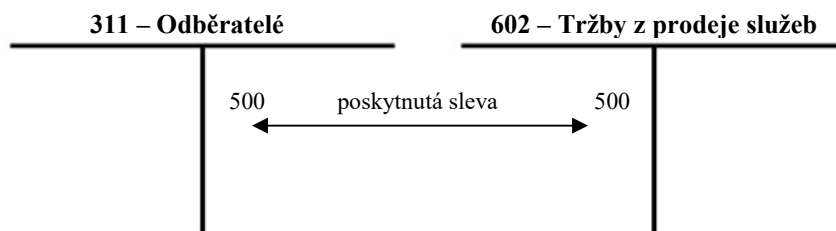
Faktura:

Samozřejmě je možná kombinace obou způsobů, kdy sleva byla poskytnuta například na zásoby, z nichž část byla již spotřebována a část ještě ne.

Účtování slev z pohledu dodavatele – v případě, kdy školní jídelna poskytne slevu

Analogicky lze účtovat slevu u dodavatele tj. v případě, kdy slevu na odebrané zboží či služby poskytuje sama školní jídelna. Vzhledem k tomu, že zboží a služby jsou účtovány na výnosové účty proti účtu pohledávek, je nutné případnou slevu promítnout na shodných účtech s opačným znaménkem (nebo na opačných stranách).

Účtování slev u plátce DPH

U plátců DPH platí zcela analogické postupy. Zákon o DPH určuje, že základem daně je úplata za zdanitelné plnění. Je proto nutné při účtování slev rozlišovat, zda:

a) plátce DPH poskytující slevu základ daně nemění

- v tomto případě dodavatel vystaví pouze doklad (nikoli daňový doklad), ve kterém uvádí, že jde pouze o finanční vypořádání
- daňový dopad do účetnictví ŠJ není žádný

b) plátce DPH poskytující slevu snižuje základ daně i původně přiznanou daň

- v tomto případě je dodavatel povinen vystavit daňový dobropis (ten musí být prokazatelně doručen)
- pozor na náležitosti daňového dobropisu dle § 43 odst. 4 písm. h) zákona č. 235/2004 Sb., o DPH (evidenční číslo původního daňového dokladu, rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění atd.)

Vazba poskytnuté slevy na finanční bilanci, aneb jak správně dostaneme slevu do finanční bilance, abychom dodrželi zásadu, že strážník platí jen skutečné náklady na potraviny?

Má-li se sleva promítnout do finanční bilance, musíme si položit několik otázek. Z jakého titulu jsme slevu dostali? Dostala slevu školní jídelna, nebo strážník? Jde fakticky o slevu nebo nějaký „dar“?

Z tohoto pohledu je možné slevy rozdělit do dvou základních oblastí:

1) Sleva, která se musí promítnout do finanční bilance

Například slevy při nákupu potravin:

- množstevní (obratová) sleva, kterou účtujeme dle výše uvedených schémat
- obecná sleva procentuální, jež vyplývá z dokladu (faktury), kterým je nám účtována dodávka zásob

Tyto slevy jsou „pro strážníka“. Z toho důvodu musí školní jídelna slevu promítnout do finanční bilance. K tomu dojde automaticky realizací výše uvedených účetních zápisů, které snižují stav zásob na účtech 111 resp. 112 a 501 (tj. odúčtováním z aktiv či nákladů).

2) Sleva, která je zlepšením hospodaření jídelny a nepromítne se do finanční bilance

Například:

- různé nestandardní slevy z titulu „dobrých vztahů“ – například zvýšení dodávky o 5%, v rámci standardní dodávky dodání „něčeho navíc“ (mimo fakturu), různé typy hmotných darů (např. PC) atd.

Tato sleva není „pro strážníka“, ale je „pro školní jídelnu“ jako subjekt. Sleva tímto způsobem zlepšuje hospodaření školní jídelny, ale nezasahuje do finanční bilance strážníků. Obecně platí, že i takto poskytnutá sleva by se měla dostat ke strážníkům ať už přímo, či nepřímo (např. zvýšení dodávky ocenit reprodukční cenou a dát do spotřeby, kde strážník standardně zaplatí).